

Dictamen en relació amb la consulta formulada per la Secció Sindical d'un Centre educatiu públic sobre la instal·lació de càmeres de videovigilància a un centre d'educació superior i secundària

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen per valorar si la instal·lació de càmeres de videovigilància a un centre d'educació superior i secundària pot suposar una vulneració de la legislació sobre protecció de dades.

En concret, es demana si el fet que les càmeres instal·lades per vigilar l'accés a un centre d'educació superior i secundària permeti gravar de forma continuada l'activitat dels treballadors de consergeria pot suposar una vulneració de la normativa de protecció de dades.

Analitzada la consulta, que s'acompanya d'un informe d'una empresa de seguretat, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen:

I

(...)

II

Pel que es desprèn de la consulta, les càmeres a què es refereix s'haurien instal·lat amb l'exclusiva finalitat de vigilar l'accés al centre educatiu. Partirem doncs d'aquest supòsit per a respondre la consulta plantejada.

Tot i que en la consulta no s'especifica que el control de l'accés sigui per raons de seguretat de l'edifici, els béns i les persones que s'hi troben, sembla que es pot deduir de la mateixa que aquesta seria la finalitat.

Tot i que aquesta Autoritat, a la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal amb fins de videovigilància, ja va apuntar que la utilització, amb caràcter general, de càmeres de videovigilància a l'àmbit educatiu pot resultar desproporcionada si es produeix a l'interior de les aules, gimnasos o espais de lleure de l'alumnat, la utilització de sistemes de videovigilància per tal de garantir la seguretat dels béns, persones i instal·lacions de les administracions públiques pot trobar habilitació legal, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades a l'article 6.2 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant LOPD).

Ara bé, un cop dit això, cal recordar que la instal·lació de càmeres de videovigilància, i en concret el tractament de les dades personals derivades de la seva utilització, es regeix, entre d'altres, pel principi de finalitat, de manera que les dades que siguin recollides (en principi pel que es desprèn de la consulta seria només la imatge i no la veu), només poden ser utilitzades per la finalitat que n'ha justificat la recollida (STEDH de 13 de juliol de 2003), o sigui, que si la finalitat establerta en el moment de l'aprovació del fitxer era exclusivament la vigilància de la seguretat a les instal·lacions, les imatges no poden ser captades després amb altres finalitats diferents com ara el control del personal que presta serveis al Centre.

Per això, en el cas que la finalitat aprovada per a aquest sistema de videovigilància sigui el control de la seguretat de les persones i instal·lacions de l'edifici, aquestes càmeres no haurien de ser utilitzades per a altres finalitats diferents com seria el cas que es pretenguin utilitzar per al control dels treballadors.

Per això caldria vetllar per tal que els llocs d'emplaçament de les càmeres i els angles de visió siguin els adequats per controlar els accessos, evitant el control dels treballadors.

III

Qüestió diferent a l'anterior seria analitzar si és possible instal·lar un sistema de videovigilància que tingui per objecte el control dels treballadors del Centre. En aquest cas la perspectiva des de la qual s'afronta aquesta qüestió ha de ser completament diferent, atès que com ja va posar de relleu el Dictamen 4/2004 del Grup de Treball de l'article 29 (Grup de treball integrat per les autoritats de protecció de dades de totes els estats membres de la Unió Europea, creat a l'empara de l'art. 29 de la Directiva 95/46/CE), el control mitjançant videocàmeres de la qualitat o la quantitat de les activitats laborals d'un treballador no semblen justificades amb caràcter general. En termes similars es pronuncia també la Comissió Europea per la Democràcia i el Dret (Comissió de Venècia) en el si del Consell d'Europa.

En aquest sentit cal tenir en compte l'art. 7.3.b) de la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal amb fins de videovigilància, el qual estableix que pot no resultar adequada al principi de proporcionalitat la utilització de sistemes de videovigilància en l'àmbit laboral amb la finalitat exclusiva de controlar el rendiment de les persones treballadores.

D'altra banda, tampoc semblaria justificada la utilització de sistemes de videovigilància per tal de vigilar espais reservats a l'ús privat dels treballadors com ara serveis, dutxes o vestuaris, o fins i tot àrees de descans, on per la seva pròpia naturalesa, la captació d'imatges resulta especialment intrusiva respecte la intimitat, la dignitat personal i el lliure desenvolupament de la personalitat (art. 7.3.a de l'esmentada Instrucció).

Dit això, també cal reconèixer la possibilitat d'utilitzar sistemes de videovigilància per motius de protecció de la salut dels treballadors o fins i tot de qualitat industrial en el procés d'elaboració de determinats productes (Recomanació de l'OIT de 7 d'octubre de 1996), però no sembla que aquest sigui el cas que ens ocupa.

També cal admetre que en determinades ocasions la jurisprudència ha avalat la utilització de sistemes de videovigilància en l'àmbit laboral per a la detecció i repressió de determinades infraccions greus, però en aquests casos cal que la mesura resulti justificada, analitzada des del punt de vista del judici de proporcionalitat en la seva triple vessant (STC 186/00):

- En primer lloc cal que la mesura sigui necessària, per existir indicis sobre la comissió d'infraccions greus. I en aquest punt la jurisprudència també assenyala la necessitat que es tracti d'infraccions d'una certa identitat i no meres irregularitats i en qualsevol cas referida no a riscos potencials sinó a perills concrets.
- En segon lloc, la mesura ha de resultar idònia per aconseguir la finalitat pretesa, això és, la detecció i repressió d'infraccions greus.
- En tercer lloc, la mesura ha de resultar proporcionada en sentit estricte, és a dir, cal veure si resultava possible assolir la mateixa finalitat a través d'altres mitjans menys intrusius. De ser així, caldria optar per aquell sistema que permeti assolir igualment la mateixa finalitat de la manera que comporti menys sacrificis per als drets de les persones afectades.

En aquest sentit escau fer menció de la STC 98/00 on precisament el Tribunal Constitucional després de constatar que el dret a la intimitat ha de ser respectat igualment en l'àmbit laboral (tot i que amb certes matisacions), va declarar inconstitucional la captació d'imatges en l'entorn laboral d'un casino.

Fora d'aquests supòsits no sembla justificada la utilització de sistemes de videovigilància per al control dels treballadors.

IV

En qualsevol cas, convé recordar que tot i que tal com hem exposat en determinats supòsits pugui resultar justificada la instal·lació de sistemes de videovigilància en l'àmbit laboral, cal complir, en qualsevol cas amb el deure d'informació a les persones afectades, que en aquest cas s'hauria de dur a terme a través del sistema de col·locació de cartells previst a l'article 12 de la Instrucció 1/2009 esmentada, com també dels mitjans addicionals que preveu el mateix precepte.

Això sens perjudici del compliment de la resta d'obligacions que corresponen al responsable del fitxer pel que fa a la creació del fitxer, la notificació al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, la implantació de les mesures de seguretat escaients i el compliment de la resta de previsions establertes a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada en relació amb que la instal·lació de càmeres de videovigilància a un centre d'educació superior i secundària pugui suposar una vulneració de la legislació de protecció de dades personals, es fan les següents,

Conclusions

La instal·lació de càmeres de videovigilància per al control d'accessos d'un centre d'educació superior i secundària per motius de seguretat pot trobar cobertura a l'article 6.2 de la LOPD.

Els sistemes instal·lats amb aquesta finalitat no han de ser utilitzats per a altres finalitats diferents, com ara el control dels treballadors del centre.

En qualsevol cas, correspon a l'entitat responsable del fitxer aprovar-ne la seva creació, la notificació al registre de Protecció de Dades de Catalunya, com també el compliment del deure d'informació, d'acord amb el que estableix la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal amb fins de videovigilància.

Barcelona, 29 de novembre de 2010